

# Süleyman Akgül 2

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

24.06.2023

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Acının tarifi

Acının tarifi nasıl yapılır bilmiyorum  
Bu dilinde veya vücudunda yaşadığın bir acı değil  
Daha farklı bisey..  
Yaşıyorsun hissediyorsun...  
hem içinde hem dışında hem tüm hayatında  
ama tarif edemiyorsun.  
Nasıl desem  
o acıda hem ateş, hem boğulma, hem gömülme var  
Ateş bildigin ateş değil  
yanıyorsun alevler sarıyor  
saatlerce, günlerce, aylarca  
yandığını hissediyosun ama ölmüyorsun  
Boğulma bildigin boğulma değil  
Boğazına kadar düğüm düğüm sözcükler  
aklında boş düşünceler  
tavana odaklanan ve  
Hayalini kurduğun  
ama bir türlü gerçekleşmeyen  
hayal kırıklıkları...  
hak etmediğin yalnızlıklar,  
hüzünler,kederler...  
Bir yudum nefese muhtaçsın  
yalvarıyorsun ama uzanan bir el göremiyorsun  
Gömülme bildiğin gömül değil  
Üzerinde toprak tabakası yok  
yılanlar, akrepler yok  
gece bekçileri  
Azap melekleri yok  
ve bir mezarın bile yok  
Karanlıksın, kapkara bir beden  
Ne görebiliyorsun ne de kaçabiliyorsun  
Sadece duruyorsun  
ama ölmüyorsun  
Nasıl tarif edilir bilmiyorum  
Bir döngüde sıkışıp kalıyorsun  
Ne ölebiliyorsun ne yaşayabiliyorsun  
Sadece acı çekiyorsun döngüler girdabında.  
Suskunluklar, çaresizlikler umitsizlikler ve hüzünlerle hep bir savaş halindesin.  
Ne ölebiliyorsun ne yaşayabiliyorsun  
sadece acı çekiyorsun  
tarifsiz gerçek bir acı...

Süleyman Akgül 2

## Ağustos

Bir sıcak rüzgar esti uzak yollardan  
Esen sen miydin ben mi bilemedim  
Bir hasretin çiçek açtığı zamanlardan  
Giden sen miydin ben mi bilemedim

Bir ağustos akşamı açılan tüm kapılardan  
Giren sen miydin ben mi bilemedim  
Zifiri karanlığa gömülen tüm acılardan  
Alan sen miydin ben mi bilemedim

Süleyman Akgül 2

## Ah Berfinim

Nasıl açarım bağı yanık türkülerle  
Nasıl kavuşurum gökyüzüne artık  
Hangi toprak selamlar beni  
Hangi güneş gülümser  
Hangi yel okşar tenimi...

Ah berfinim  
Nasıl da soluksuzum  
Bitkin, yorgun kimsesiz...  
Bir kor var ki dayanılmaz  
Düğüm düğüm sarıyor her yanı  
Suya hasret bağrına kim derman olur şimdi

Ah berfinim  
Öksüz, yetim bedenim kimde şefkat bulur  
Hangi limana sığınır  
Hangi gecede dinlenir  
Şafağa hasret gözlerimi kim teselli eder  
Kim bulur bendeki beni.

Ah berfinim  
Yoksun ve yokluğunda arıyorum seni  
Sen başka bahardasın  
ben se güz mevsimi gibi yaprak döküyorum  
Üşüyorum ve merhametten çok uzağım  
Ve sadece gözlerde hasretini biriktiriyorum

Süleyman Akgül 2

## Ah Özlem

Ah içimin kılçıklı sancısı  
Nereye gitsem hep aynı yerde dururum  
Nereye baksam buğulu gözler birikir  
Adım adım yalnızlık bir girdap yüreğimde  
Yüreğim ki geceye hapsolmuş bir boşluk sessizliği  
Ah sol yanımda

şimdi hangi ışık teselli eder yalnızlığını  
Hangi rüzgar okşar tenini  
Parça parça kaybolup gidişini  
Kim duyar, kim uzanır gecelerine

Ah çırpınan kanadım  
Gökyüzünün maviliği buram buram hasret içinde  
Bulutların yıkık mesken  
Rüzgarın esmeyen kurak iklim

Süleyman Akgül 2

## Bekledim

Bekledim biraz daha bekledim ve çok bekledim  
Güneş tenimi yaktı yağmur ıslattı kar üşüttü  
Dallar yeşerip yaprak döktü  
Kuşlar göçüp gitti ve tekrar döndü  
İnsanlar öldü, insanlık öldü  
zaman herşeyi eskitti  
Bir bir aklar serpildi baştan başa ben eskidim zaman eskidi

Ne varsa önemini yitirdi. kuru dallar umudunu kesti. Sular bulandı,kurudu kurak oldu  
çorak oldu  
Güneş küstü bulut düştü ay karalara büründü  
Yokluk, zorluk,kin ve öfke birer birer kurak topraklarda bitti  
Ne varsa anlamsızlaştı,hissizleşti yitip gitti

Her şeyde bir tadsızlık, kansızlık, anlamsızlık...  
Ne renk ne ahenk ne ses ne seda  
Hiç birsey duyulmadı görülmedi hissedilmedi  
Bembeyaz güvercinler kuzgunların gölgesinde eriyip kaldı. ne şarkılarda nağme ne  
dillerde ağıt  
Ne gözlerde yaş ne tende can ne bedende derman kaldı.

Her şey öldü her şey gömüldü ve herşey zifiriye hapsoldu

Süleyman Akgül 2

## **Bitiř**

Titrek zamanın kiskacında saklanan bulutsu günler  
Bir şehri dört bir yandan sarar gibiydi  
Az az tükeniyordu betonlar arasındaki elemeler  
Son güneşin bakışlarıyla toprak olan  l mler

Süleyman Akg l 2

## **Bu son yenilgim**

Neyin kavgasını eder yüreğim bilmiyorum  
Payıma düşen hayatın yırtıcı duygularıyla  
savaştayım.  
Gücümü kaybediyorum.  
Yenilginin siren sesleri gökleri yırtıyor  
göçler başlıyor, ölümler çoğalıyor  
Vatansız kalmış içimin cenneti.  
Karanlık çöküyor ve karanlığa gömülüyorum.  
Ey keskin bıçak gibi bedenimi parçalayan duygularım  
bu son savaş ve bu son yenilgim...

Süleyman Akgül 2



## **Cehennemden Kurtul**

Ömürler tükeniyor bir hiç uğruna.  
Sırtımıza yüklenmiş fani acılar fani sevdalar...  
Çoğaldıkça çoğalıyor faydasızlıklar.  
Oysa bir parça bezde saklıydı ve bir damla göz yaşında  
Seslenmeliydik,hüzünlü yüreğimizle o en yakın olana.

Belki de sırrı buydu.

Sen seslenirdin ve göklerde yankılanırdı.  
Her şeyi bırak gel. Aşk ruhunda saklı bir cevher  
Her şey duyulur, yeter ki ruhunu aç bırakan bu cehennemden kurtul.

Süleyman Akgül 2

## Denemeler

Artık sözün tükendiđi ve sessizliğin filizlendiđi mevsimdir.  
Zalimin baharında açan çiçekler  
Bahçıvanın hayalini zehirler.

Süleyman Akgöl 2

## Duvarda Resmin

Şimdi o soğuk kış gecelerinde  
Ayaza mahkum titrek ellerle  
Seni düşünüyorum içimi ısıtan gülüşünle

Odalarda birikiyor anılar, duvarda resmin  
Soba başında yanan ateşte ,yudumluyorum yarım kalan çayımı ve sana bakan buğulu  
gözlerle

Sevdalar çoğalıyor her masa başında ve masada duran kuru gülümle, baharı  
bekliyorum en kuytu gecelerle  
Artık pencere kenarında şiirler yazmıyorum şarkılar dinlemiyorum  
Kapımı kimse çalmıyor ve telefonlara bakmıyorum  
Hasretin bir umut içimde saçların bir rüzgar peşimde  
Birikiyor her şey biriktikçe çoğalıyorum  
Sel olup taşıyorum hüznle  
Ve dalıyorum her şeyi geride bırakarak

Bir hayal penceresi dibinde ve sadece seninle  
Sadece seninle...

Süleyman Akgül 2

## Düşler Penceresinde

Düşler penceresinde  
Bir kar tanesi yalnızlığım, içim sayfa sayfa  
Her dizesi bir alev, her harfi çırpınan bir gece  
Birikiyor yalnızlığım sesimde ve duvar dibinde  
Dökülmüş geceye gözlerim ve kimsesiz kalmış

Geceler karanlık, geceler uzun sen gidince  
Yetim sokaklar ve yıkılmış sevdalar şehir içinde  
Sis çökmüş ve ot kurumuş ,kuşlar göçmüş  
Ve bahar gelmemiş çiçekler açmamış kendince.

Tavana dalan gözlerim ve yastıkta gözyaşlarım  
Semaya uzanan elim dilimde haykıran sözcüklerim  
Hayalini kurduğum sevgim, yazgım, düşüm.  
Bir hiç olmuş yitik düşler penceresinde

Süleyman Akgül 2

## Düşünce

Elime aldım kalemi saatlerce bekledim  
Hem bana hem geceme eşlik eden gözyaşlarımla  
Uzun uzun daldım sonra kalktım baktım herşey aynı  
Ne gelen var ne giden تنها bir gece yarısı

Uzandım geceye sarmaşıklar gibi sardım yalnızlığımı  
Ne vuslat ne hasret  
İçimdeki yara kendime eziyet

Süleyman Akgöl 2

## **En Gri Hali Gibi**

O yeller esmiyor şehrimizde artık.  
Kuşlar eskisi gibi ötmüyor ve çiçekler selamlamıyor baharı.  
Sokaklarda çocuk sesleri duyulmuyor.  
Ve caddelerimize yağmur yağmıyor artık.  
Sessizlik dolaşıyor şehrimizde artık.  
Mahzenler çoğalıyor her köşe başında.  
Yitik hayalleri ve harabeliği inşa ediyor sanki.  
Bitmişlik ve tükenmişliğin en gri hali gibi.

Süleyman Akgöl 2

## **Ey papatya**

Dağların eteğinde kırlara gizlenmiş papatya  
Uzun soluksuz beklerdi sabır sabır üstüne  
Baharin en güzel rengiyle açardı beyaz beyaz yapraklarla  
İçinde sadece seni seviyorumu barındıran umutlarla

O essiz havaya tanık olan şahika güzelliğiyle  
Torosların eteklerinde gizlenirdi sevda  
Bir bekleyişin ince ince yağdığını hisseder gibiydi  
Uzağı yakın eden dualar üstüne sıcak sıcak  
Damla damla...

Ey papatya yaprakların hiç solmayacak  
Kalbinde öten kuşun kanadı sevdalara yelken açacak  
Kelebeklerin sonsuz uçtuğu bahçelerde  
Binbir yıllık sevdalara şahit olacak..

Süleyman Akgül 2

## Eylöl

Beklemeliydik hüüzün mevsimini  
Sararan yaprakları eylöl sonbaharı.  
Hasreti içinde barındıran o güz mevsimini...  
Bir incelik göstermeliydik göçen kuşlara,  
giden zamana sevdalara, aşklara...

Yağan yağmurda ıslanırdık belki de, kimsesiz ürkek düşen yapraklarla.  
Yarım kalmış nergis çiçeğini selamlardık  
Güneşe bakan ısıltılı gözlerle.  
Sevdasını doruklarda hissetmeliydik akıp giden mevsimlere inat...

Süleyman Akgöl 2



## **Geceler sussun**

Sürermi yalnızlığım bir akşam serinliğinde  
Kederler sarmış dört yanı  
Ben halen seni bekliyorum yaralı bir akşam vaktinde  
Bir duman gözlerimi perdeliyor yağmurlu bir mevsimde  
Sürgün olmuş bedenim çölün ıssız, kurak yerinde

Biter mi acılar biter mi bu dünyanın elemli bedeninde  
Sancılar, feryatlar her zerresiyle yuva kurmuş yüreğimde  
Bilirim gelmezsin özlem bir dağ yükü gözlerimde  
Sinemdeki derin yara tüm şiddetiyle her bir tenimde

Bırak beni ey karanlığın girdabındaki sır  
Bu şarkılar sussun bu şiirler sussun  
Kaç mevsim geçti bedenim benden kurtulsun  
Sonsuzluğun kıyısında sonunu bekleyen gözlerim  
Aksın gündüzlere geceler sussun.

Süleyman Akgül 2

## **Gelmen gerekiyor**

İçim dökölüyor, karışıyor denizlere  
Dalgaların hırçın bakışında köpük köpük  
Bazen volkan gibi göklerde patlıyor  
katran dumanıyla  
Bazende suskunluğun yaprağında katre

Zincirleşmiş pare pare olmuş dilim  
Dudakta, gidişin yırtıcı zulmü  
Gözler yollara akmış, susuz kalmış çöl sıcağında  
Ot bitmiş, kuş ölmüş damarlarımın deltasında  
Kurak kaldım, bir köylünün alaycı bakışında

Gelmen gerekiyor  
Müebbet bekler gözlerim gözlerinde  
Dudağım dudağında...  
Tenim teninde...

Herşeyim sende can bulan kelebek kanadı gibi  
Gelmen gerekiyor  
gelmen gerekiyor...

Süleyman Akgül 2

## Geride Kaldı

Gidiyorum şehrinden

Artık kimsenin bulamayacağı diyarlara gidiyorum  
Her şeyi yarım bıraktım.  
Saksıda çiçeğim, duvarda resmin ve çantamda anıların...  
Zaten hep bir yolculuk vardı içimde  
çünkü seziyordum bazı şeyleri  
mesela gidişini  
Hem sen yoksan ne anlamı var baharın yağmurun düşen yaprağın...  
Her şey seninle güzeldi her şey seninle kusursuzdu.  
Ve artık sadece gidiyorum her şeyi geride bırakarak  
seni bile..

Süleyman Akgül 2

## Göğümde

İnce ince yağıyordu bembeyaz kefen  
Ölüm soğukluğu kupkuru dalların gövdesinde  
Esen rüzgarın keskin üfleyişi ve biraz öfke  
Gökleri delen kuzgunların seferi var göğümde

Süleyman Akgül 2

## Göklere Doğru

Uzandım bir ağaç gölgesine  
Hafif bir yel okşadı tenimi  
Ve burnumda tüten mistik bir koku  
Belli ki uzaklardan hicret var yüreğime

Gelip kondu sol yanıma,  
Oturdu saatlerce  
ve ben sessiz o sessiz  
Sonra bir kuş sesiyle seyre daldım  
Gözlerimi gökyüzüne diktim  
Derinlere daha derinlere...

Bir yolculuk başladı içimden  
Gözler kapalı ama kanatlar uçmaya hazır  
Yaprakların arasından önce vadiye süzülüp  
Sonra göklere doğru dik bir uçuş.

Bulutlara doğru, dakikalarca süren bir yolculuk  
Hasretin özlemin son bulduğu bir uçuş sanki  
Belli ki bulutlar mesken olmuş bizi bekler.

Süleyman Akgül 2

## Hayali

Oturdum ınar ağacının gölgesine  
iki çay söyledim  
deminden ve gelişinden belliydi  
Sohbet yine kederli  
Ve sen yine hep tebessümün merkezi  
İçimde sönmeyen anadolu ateşi  
gece min güneşi, kalbimin menekşesi...

Süleyman Akgöl 2

## Haydarpaşa

Haydarpaşa garına karşı saatlerce oturdum  
Rıhtımın yalnızlığına eşlik ettim o soğuk mevsimde  
Martılar süzülüyordu karabulutların gölgesinde  
Dalgalarda biraz öfke, rüzgarda biraz serserilik

Adalara yelken açmış vapurlar  
Karşımda herseye şahit olan bir saray  
Minarelerin heybetinde saklı sırlar  
Ve şehre gömülmüş tarihi yaşantılar

Uzanır ardın sıra sahil boyu hüsrânlar  
Bir umudun kutusunda saklanmış sevdalar  
Yitirmiş herseyini, o görkemiyle İstanbul  
Bir düşün yaprağında bekleyen kavuşmalar

Süleyman Akgül 2

## Haykırışlar

Birikiyor kaldırım kenarında hüznlerim  
Nereye baksam bir şeyler saklı sanki  
Anılar mı özlemler mi  
yoksa yaşanması mümkünken yarım kalmışlıklar mı  
Her köşe başında ıslak ellerimin izleri  
Yağmuru karışan göz yaşlarım ve üşüyen bedenim  
Bir evsiz gibi dolaşıyorum sokaklarında  
Her şeye aç her şeye sessiz ve düğüm düğüm  
biriken haykırışlarımla.

Süleyman Akgöl 2



## İstemsiz

Geceler gündüzlere gündüzler geceler karışıyor  
Zamanın kaçında olduğumu bilmiyorum  
Gözlerim sessizliğin gölgesinde kan ter içinde  
Boğazımın derinliğinde keskin bir ağrı  
Nefesim alevin zirvesinde acımasız bir haykırış

Biriken acı dolu sözcüklerimin sitemli bakışları  
Şarkıların kulaklardaki zalim tonları  
Hayalimin uçurum kıyısındaki çaresizliği  
Pembelere karışan simsiyah dumanların isleri  
Ve hayatın dönüm noktasındaki son çırpınışlarındayım

Süleyman Akgül 2

## Kavanozlar

Baş ucumda kavanozlar  
Kırlardan topladım çiçekleri  
Anadolu'yu diyar diyar gezip en sevdiğin çiçekleri kuruttum kavanozlarda.  
Bu sıralar böyleyim sadece biriktiriyorum  
Bazen de sadece kendimde birikiyorum  
İçim dolu bir kavanoz  
Tüm acılar, tüm hasretler, tüm yalnızlıklar.  
Engel olamıyorum, tutamıyorum kendimi  
Hem sana biriktiriyor hem de kendimde birikiyorum...

Süleyman Akgöl 2

## Kış Ortası

Kış ortası

Bir dert yamacı ve uçurum kıyısında sessizliğim  
Dalgalar kumsala sığınmış, rüzgar fenere  
Bir düşün akşamında yakamozlar yansıyor gözlerime.  
Ve bir baykuş geceler boyunca çığlık çığlık

Dağlardan süzülüyor en sessiz görünümüyle ve bir kış ortası.  
Titrek eller sığınır sokaklara ve çaresiz bekleyişler  
Bir sevda türküsü uzanır vadiye ince ince  
Ve bir ceylan vurulur dağlarda sessiz sessiz

Bir gidiş gideceği yeri unuttur geceye vurgun gözler.  
Ve bir çırpınış süzülür göklerde yağmur yağmur  
Bir tufan ki ağaçlar nefes nefes  
Ve bir gece ki zifiriye hapsolmuş cehennem cehennem

Süleyman Akgül 2

## **Kimsesizlik**

Yağmur yağıyor her zamanki şiddetiyle  
Karartmış gökyüzünü tüm birikmişiyile  
Hırçın bir fırtına ve dalga dalga deniz köpüğü  
Sahile vuruyor yalnızlığını tüm öfkesiyle

Yağmur yağıyor ve ürperiyor sessizlik  
Sokaklar bomboş yıkık ve dökük  
Bir dehlizde sıkışıp kalıyor kimsesizlik  
Sana meftun bir ben bide sensizlik

Süleyman Akgül 2

## **Köy hasreti**

Damlara serilmiş köy havasında bahar  
Kavakların o narin sesi rüzgarın gelişiyle başlar  
Tomurcuğun gamzesinde küçük küçük umutlar  
Gözler yağmurun verimli havasında canlar

Yoksulluk sarıyor dökük taş duvarlardan  
Çamurlaşan dertlerden umudun kapısını aralayan hasatlardan  
Nasirli eller birikir güneşli kara topraklardan  
Terin döküldüğü, emeğin ekmek olduğu taşlardan

Bir bekleyiştir mevsimler arası umutlar  
Hazan umutlarını başka bahara saklar  
Zemheriye gömülmüş bembeyaz bir beden  
Yoksulun hasretinde filizlenir yarınlar.

Süleyman Akgül 2

## Lal Olmuş

Çorak toprak yalnızlığı yüreğim  
Kaktüsler uzanırken çölüme  
Ve gölgesinde ararken suyum  
Kırpiklerde biriktirdim yağmurumu

Bir gece mehtabı sararken gözlerimi  
Göklerde parlardı en güzel gülüşlerin  
Uğultular eşlik ederken yalnızlığıma  
Sensizlik yeni bir çağ açtı yüreğime

Şimdi ırak olmuş diyarın diyarıma  
Bir kervan hasreti biriktirdim yollarında  
Geçerken o eşkıya dolu dağlarından  
Vurulmuş hasretim, lal olmuş sokağında

Süleyman Akgöl 2

## **Maruz gör**

Maruz gör geceler dolu yaşları  
Hüzün kalbimin meskeni  
Bir tufanın hengamesinden geliyorum  
Bir tutam yalnızlık çokça acı olan diyardan  
Bu hissiyat kör bir kurşunun habercisi  
Ölüm kadar soğuk, çöl kadar sıcak

Maruz gör geceler dolu yaşları  
Bedenimde derin kesikler  
Seste son nefesin iniltileri  
Ve derin uykuya uzanan gözlerimin son demleri  
Ne olur ne olur maruz gör geceler dolu yaşları...

Süleyman Akgül 2

## **Nerden estin**

Nerden estin sen böyle derin derin  
Uzakken bile damarlarımda hissettiğim  
Gamzesinde dinlendiğim  
O derin boşluğumda güneş açan  
Ve denizlerin ötesinden uçup omuzlarıma konan..

Varlığınla toprağımın verimini arttırdın  
geçmez denen acılar,bakışlarının gölgesinde esir  
Gülüşün yıldız yıldız  
Gözlerin okyanuslar ötesi,masmavi bir tabiat  
Ve Sestin huzurun zirvesinde sonsuz bir nefes  
Nerden estin sen böyle derin derin

Süleyman Akgöl 2



## **Nereye kadar**

Ey içim yine yollardasın  
Yine hüzün akıyor otobüs camlarından  
Uzun uzun dalıyorsun dağların ufuk çizgisine  
Uzanmak istiyorsun en uç noktaya  
Bir film şeridi gibi geçiyor zaman zaman üstüne  
Ey içim nereye kadar bu yolculuk

Bak semada kıpkızıl bir gün batımı  
Umutlar gibi dağların ardına gizleniyor  
Bırak ey içim bırak hüzün diyarını  
Bu serzeniş toprağa karışmıyor  
Adın ne gecelere ne güzdüzlere sığmıyor...

Süleyman Akgöl 2

## Özlem

Sarsam kucak dolusu özlemlerle  
Teselli olur musun gecelerime  
Bekler misin benimle sabahlara kadar  
Ben her gece sen diye sayıklarken  
Ve özlem bir dağ yükü omuzlarımda sallanırken  
Düşler biriktirdim tavan boşluğunda  
baharın kurak ve çelimsiz toprağında  
İklimin yağışlı yollarını bekledim  
Rüzgar her estiğinde az da olsa kokunu geçtim  
Üşümelerime teselli olurken gülüşlerin  
Gidişinle yenik düştüm  
Mevsimlerin tadı kalmadı  
Daha doğrusu hiçbir şeyin tadı kalmadı  
Bahçemdeki çiçekler kurudu  
Kuşlar göç etti  
Ne bahar geldi ne sonbahar  
Ne geceye ay ışığı ne gündüze güneş ışığı  
Sensizlik dünyanın dengesini alt üst etti  
Kimsesizlik gün gün birikiyor başucumda  
Gözlerde kurumuş pınarlar  
Saçlarda ince ince aklar  
ayazın ortasında kimsesiz kalmış yarınlr  
Bir anne şefkatinden bir baba sevgisinden  
Ve yârin hasretinden viran düşmüş hayatlar

Süleyman Akgül 2

## **Sahi Kaç Mevsim Bekledim**

Sahi kaç mevsim bekledim bilmiyorum  
zaman geçiyor ben kalıyorum  
Ama sanki hep aynı mevsimdeymişim gibi saçlarının çiçek açtığı ve gülüşlerine  
kelebeklerin konuştuğu mevsimde...

Ama neden bu kadar üşüdüğümü anlayamıyorum  
Bir haziran ortası ve titreyen yüreğim...  
Ayaza mahkum düşlerim ve bir uçurum kenarı sessizliğim.  
Ve sanırım ne çiçeklerin ne kelebeklerin olmadığı bir dehlizdeyim.

Süleyman Akgül 2

## Sanırım Alşıyorum

Sanırım alşıyorum...  
Gecelere, acılara bekleyişlere, gözyaşlarına  
Derdim çoğaldıkça soyut arkadaşlarda çoğaldı  
Sadece anlatıyorum bir karşılık beklemeden  
Bazen parça parça oluyor yüreğim  
Her adın geçtiğinde biraz daha karanlığa gömülüyorum  
Güneş doğmuyor bahar gelmiyor  
Hangi mevsimde olduğumu bile bilmiyorum  
Dört duvar dört mevsim gibi  
Gökyüzüm yıllardan kalma hafif sararmış beyaz tavan  
Yatağım ve yastığım yağmurlara şahit olan ve derdimle ıslanan ama yine de merhamet  
gösteren bir bulut parçası gibi.  
Zamanı unutuyorum ve kendimi de unutuyorum.  
Sakallar uzamış, gözler zemheride kalmış  
Titrek eller ve yemeğe hasret nefsin isyanı  
Nereye kadar sürer bilmiyorum. Belki bir hazan yaprağı gibi ince ince dökülürsün. belki  
de bir kış ortasında yenik düşerim  
sensizliğe...

Süleyman Akgül 2

## **Sen geldin bahar geldi.**

Yitip giden zamanın ufkunda kaybolmuştum  
O efsunlu bakışların gölgesinde buldum kendimi  
Yeni bir umudun kapısını aralayan biraz heyecan biraz sevinç dolu çocuksu gülüşlerle

Oysa alışmıştım yalnızlığın karanlık duvarlarına  
Acılarla dolu başlangıçlara ve ağaran saçlara  
Uzun bir yola hazırlanıp kırık dökük bavulumun  
tozlu anılarına  
Bir hiçliğin tam ortasına ve zifiri acılara

Sonra uzak mı uzak bir yel okşadı tenimi  
Grinin beyaz olduğunu gecenin gündüz olduğunu anımsatan bir güvercin kanadıyla  
Gözlerimin ışıltısı gökyüzünü aydınlatıyordu  
Sevinç dolu bakışlarla  
İnce ince damarlarımda hissediyordum varlığını  
Uzağı yakın eden bir baharın habercisi gibi  
Yüreğimin pervasız çilesine cemre gibi düştün  
Çünkü sen geldin bahar geldi...

Süleyman Akgül 2

## **Sen Geline**

Yürür ince ince kırlar boyu uzanırım sessizce  
Güneş açar gözlerim ve dolar içime gizlice  
Uçuşur kelekler uçuşur yüreğim sevinince  
Sana gelen yolları bir bir bitirince

Ey yâr hangi bahar engel olur sevince  
Hangi yollar uzak olur sen gelince  
En güzel bahar kokusuyla beraber esince  
Sol yanım nefese hasret, gözler yollarını bekleyince

Süleyman Akgöl 2

## Sensiz Sessiz

Bazen bir cümlede kalıyor insan  
Bazen sıkışıp kalıyor sessizce  
İnanmak kabullenmek hiçbir şey olmamış gibi  
davranmak istiyor  
Ama o cümlede kalıyor işte  
Ve susuyor sessiz sessiz  
Zaman dedikleri kavramda buluyor kendini.  
Saııcılı bir sabır iradesi ve gözyaşı sessizliğı  
Boğazda düğüm düğüm kelimeler ve suskunluklar  
Kalpte yaralı bir çırpınış  
Titreyen eller  
Ve bir tavan boşluğu  
Oluk oluk yağmur yağıyor yanaktan süzölerek  
Yalnızlığında birikiyor geceler boyu  
Ve yine sessiz sessiz  
Yine kimsesiz  
Ve yine sessiz sessiz

Süleyman Akgöl 2

## Sensizlik

Karabulutlar çöküyordu üstüme  
yağmur oluyordu, yalnızlık oluyordu, özlem oluyordu.  
İnce ince yağıyordu sineme, can yakarcasına...  
Kokusu siniyordu tenime

Usul usul geçiyordu zaman ardına bakmadan.  
Ve bitmek bilmiyordu kirpiklerimdeki ıslaklık.  
Boğuyordu gecelerimi, mehtabı hiçe sayarak  
Yarım bırakılmış yakamozlar gibi.

Sokaklarda sallanıyordu yalnızlığımın giriftarı.  
Banklarda sabahlıyordu kör gidişlerim.  
Sahile vuruyordu o kimsesiz anılarım.  
Yağmur oluyordu, yalnızlık oluyordu, özlem oluyordu.

Süleyman Akgül 2



## **Serzeniş**

Bayat duvarlardan sızan neşeli gülüşler  
Ve anlamını yitirmiş çırpınışlar...  
Sabahın ilk ışığında gözlerde birikmiş sisler  
Pencere kenarında hüznler ve geceden kalma serzenişler...

Süleyman Akgöl 2

## Sevdalara Aldanan Eller

Düſer uçurumdan göğ̈e bakan gözler  
Bir kanat çırpınıſı bir süzölüş  
İnce bir çizgidir menekşenin yaprağında bekleyiş

Uzanır yollara çamurlaşmış dertler  
Geceden kalma vuslatın bağrında sesler  
Rüyada gezen sevdalara aldanın eller

Anılarda kaldı güzel güneşli günler  
Bir çocuğun gülüşünde saklı keder  
Katran yüreklere inanmış çaresiz kalpler

Satırlarda biriken umuda koşan yeller  
Ozanın sesinde eskimeyen özlemler  
Kül olmuş, eski ahşap masada duran resimler

Süleyman Akgöl 2

## Son gidiş

Sular akıp geçiyor zamansız yüreğimin derinliğinden  
Sesler kalbimin duvarlarını aşip derinlere doğru akıyor  
Bu yağmur toprağı ağlatıyor sebebsiz mevsimsiz bir şekilde  
Gökler kuşlara mesken olmaktan vazgeçiyor sen gidince

Sözler suskunluklar şehrinde beton beton çoğalıyor  
Martılar çöllerde seraplara karışıyor bir yudum su diye  
Yelkenler denizin ortasında dalga dalga boğuluyor  
Yelkovan akrebin gölgesinde sıkışıp kalıyor sen gidince

Bir bulut parçası güneşin sıcaklığıyla karalara bürünüyor  
Yaprak ağaçta son kez sallanıyor rüzgara olan öfkesiyle  
Ölüm karanlığa yuva kurmuş çaresiz bir bekleyişle  
Ve yaşam son kez selamlıyor güneşi sen gidince

Süleyman Akgül 2

## Son Gözyaşı

Elimde eski ahşap bir tabakam  
Yarım kalmış masa başında sigaram  
Ve odamda yıkık, dökük bir sevdam

Nasırlı bahçıvan ellerim ve dizlerim  
Bahçemde kuruyan kimsesiz güllerim  
Ve geçip giden sararmış hayallerim

Valizimde birikmiş anıların ve resmin  
Dibinde duran sessiz sedasız kuru çiçeğim  
Ve gözbebeklerimde haykıran serzenişlerim

Bir yaz yağmurunda harabe düşmüş gecelerim  
Göklerde birikmiş yılgın, bıçare kelebeklerim  
Ve toprak olmuş ölü beden misali hayallerim

Bu son bahar ey hazana hasret hüzünlerim  
Bu son ağustos nergis çiçeğim  
Ve bu son gözyaşlarım

Süleyman Akgül 2

## **Son güneş**

İnce ince yağıyordu bembeyaz kefen  
Ölüm soğukluğu kupkuru dalların gövdesinde  
Esen rüzgarın keskin üfleyişi ve biraz öfke  
Gökleri delen kuzgunların seferi var göğümde

Titrek zamanın kiskacında saklanan bulutsu günler  
Bir şehri dört bir yandan sarar gibiydi  
Az az tükeniyordu betonlar arasındaki elemeler  
Son güneşin bakışlarıyla toprak olan ölümler

Süleyman Akgül 2

## **Son söz imandır**

Katre olmuş yaprağın ucunda bekleyen ölüm  
Toprak bağrını açmış kavuşmak şimdi andır  
Göklerden gelen bir buyruğa vurulmuş gönlüm  
Başımın üstünde yer edinmiş bir handır

Çığlıktır kalbimin derinliğinde kopan zulüm  
Elimde tuttuğum hayat dikenli bir kandır  
Birikmiş sırtımda günahlar, ağırlaşmış yüküm  
Tövbeler sarmış dilimi,şimdi son sözüm imandır.

Süleyman Akgül 2

## Susardım

Zemheride kaybolurdum, gecelerin kuytu köşelerinde  
Zamana yenik düşerdim yorulurdum, üşürdüm  
Hissederdim anlardım gittiğini kimsesiz kaldığımı...  
Unutmak mı dersin berfinim  
unutmak mı seni, anıları...

Sadece susardım beklerdim sabır diyarında  
Zaman mı unutturur seni bana berfinim  
Yoksa zamanla mı alışırdım sensizliğe,  
hiç bilmiyorum.

Bilmezlikler çoğalıp duruyor kafamda  
bir tufan gibi boğuyor gecelerimi.

Süleyman Akgül 2

## **Susuz bekliyorum**

Oysa uzun soluksuz bir nefesin ışığında  
göge uçmak isterdi kanatlarım  
Yorulmadan,uslanmadan sevmek,sarmak isterdi yüreğim  
yağmur damlası gibi toprağa nefes olmak , hayat olmak isterdi gülüşlerim  
bitmez tükenmez sevgi dolu bakışlarla  
güneş açmak isterdi düşlerim.  
Ama olmadı  
çiçeği dalı ile beraber kırdılar  
Güneşi karanlıkta bıraktılar  
Göğü martısız denizi limansız bıraktılar  
Ve benide sensiz bıraktılar.  
Şimdi yaban ellerde nefesim kesik  
Kanatlarım kırık, yüreğim yaralı, gülüşlerim sönük..  
Sonsuz bir umudun ışığında bir damla umuda aç ve susuz bekliyorum.

Süleyman Akgül 2



## Şiir Sensin

Şimdi şiir sensin bu gece  
Her harfi bir alev içimde  
Hüznü çoğaltmış kendinde  
Bazen gözlerinde bazen teninde  
Teselli aramışım kendimce

Şimdi hasret sensin düşümde  
Yollar birikiyor içimde  
Gecenin üçünde yahut beşinde  
Seni bekliyorum kendimce

Süleyman Akgül 2

## **Terk-i diyar ettim seni**

Ey gece ey her şeyi örten ey sen  
Ey yalnızlığa mahkum edilen  
Ey Ay ışığına hasret bırakılan  
Terk-i diyar ettim seni...

Ey tarihe gömülen mahşere bırakılan  
Ey yarım kalan sessizliğe gömülen  
Ey virane olan ey toprak olan  
Terk-i diyar ettim seni...

Ey bahara karışan çiçek olan  
Ey solmayan yeniden yeşeren  
Ey mecnun olan leyla olan  
Terk-i diyar ettim seni

Ey çöllere düşen virane gezen  
Ey hicrete giden biçare olan  
Ey güneşte kavrulan kendini unutan  
Terk-i diyar ettim seni

Süleyman Akgül 2

## Usandım

Usandım esmeyen rüzgardan gelmeyen yardan  
Nakış nakış içime işlenen hüzünlü şarkılardan  
Hiç geçmeyecekmiş gibi duran zamandan  
Bülbülün sesinden gülün nazından...

Usandım artık mecnundan, leyla'dan  
Vazgeçtim artık gözlerdeki yaşlardan  
Beklemek çare değilmiş o bahardan  
Kuşun kanadından, dağın yamacından

Süleyman Akgül 2

## Üstümü Örterken

Rüzgar, en kurak şiddetiyle eserken  
Ve bir damla suya hasret beklerken  
En derin boşluğumda yağmurlar biriktirdim  
Gecelerden kalma sevdalardan geçerken

Bir gece yarısı uykum bölünürken  
Gözlerim o puslu geceye dalarken  
Ve sensiz günler bir bir üstümü örterken  
Yine yalnız kalmış ellerim, semaya uzanırken

Bir bahar sabahı hayalini kurarken  
Ayaza mahkum hasretim şafağı beklerken  
Ve bir güz mevsine yenik düşerken  
Çaresiz kalmış gözlerim yaşla dolarken

Her mevsimi sen kokuyorsun diye saklarken  
Çiçekleri bir bir sen diye düşlerken  
Ve tüm tabiat nefesinle huzur bulurken  
Karanlığa gömülmüş her şey sen biterken

Süleyman Akgül 2

## Vurulmuş Köhne Sokak Ortası

Yitik düşler dergahında derviş edası bir göz yaşı  
Günaha bulanmış eller ve gözler çağı  
Uzaklarda uçan kuşun kanadı yârin saçı  
Yüreğe dokunan bir parça hasret yumağı

Uzaklar yollar sevdalar aşklar diyarı  
İçimde vurulan küçük kelebek kanadı  
Sen orda mavi bir gökyüzü bakışı  
Ben burda zifiriye gömülmüş bir gece yarısı

Mevsiminde koşan alaca atlar nalı  
Sessizliğe boyun büken bir çiçek yaprağı  
Bir orman karanlığı ceylan yuvası  
Vurulmuş köhne sokak ortası

Artık bitmiş tükenmiş çingene bohçası  
Tenhalarda uyumuş, eski bir sokak lambası  
Gözlerde demlenmiş bir yağmur damlası  
Boynunu bükmüş yitik harabe bir kuş yuvası

Uzanır kırlar boyu sessiz bir dağ yamacı  
Toprağa karışmış eller ve çaresiz bir güz yaprağı  
Sensiz geçen güneş ışığı ve bir gün batımı  
Sönmüş içimde o en güzel bahar sabahı

Süleyman Akgül 2

## Yenik Düştü

Uyandım ve her şey farklıydı  
Yollar bitmiş sevdalar tükenmiş ve kuşlar uçmuştu.  
İlmekilmek dokusunu işlediğim hayallerin yerini,  
tozlu raflarda kalmış kitaplar almıştı sanki  
Her şey eskimiş ve bende eskimiştim

Hissettiğim duyguların yerini hissizlik kaplamıştı  
Ve dokunduğum her şey kaçıyor gibiydi  
Dallanıp tomurcuk açan hayallerim  
Solmuş ve toprağa yenik düşmüştü.

Süleyman Akgöl 2

## Yine gelirim

Zamanın tozu genzimi yakıyor kör sokaklarda  
Eski bir kitabe gibi anlaşılmıyor kelimeler  
Bir sessizlik bir buhran gecesi  
Bir yıldırım gibi gökleri yırtar yırtar  
Yine gelirim biliyorum

Tonlamalar göz çevremde saklı birer gökkuşağı  
O ısıltılı yıldızların sonsuz neşesinde saklı sırlar gibi  
Yine gelirim biliyorum  
belki bir yağmur havası  
Belki vurulmuş bir guvercin yuvası  
Belki de ıslak toprak kokusu gibi yine gelirim

Hangi hengamenin düşüdür beni hissizleştiren  
Bir acı gerçeğin mutlu sonu bekler gibi,  
Rüyalarla kandırır kurak uykusuzluğumu  
Telaşlı bir sonbahar yaprağı gibi  
Yine gelirim biliyorum  
Belki bir yaz akşamı belki bir tufan dalgası  
Belki de bir bahar çiçeği gibi yine gelirim

Süleyman Akgül 2

## Yol

Yürüyorum yürüyorum, ama bitmiyor.  
Yol karanlık ay karanlık zifiriye gömülmüş düş bahçeleri.  
Uzun, derin bir boşluk, amaçsız ve çaresiz...

Nereye gittiğimi bilmiyorum sadece yürüyorum.  
Sonu gelsin istiyorum bu yürümelerin  
Bitsin artık diyorum şafağa hasret bir bekleyişle  
Ama bitmiyor.

Ben bitiyorum  
Sen bitiyorsun  
Biz bitiyoruz.

Süleyman Akgül 2



## Yorgunum

Yorgunum bugünlerde  
Biraz kırgın  
Biraz kızgın

Birazda sensiz bir kışın üşümesi var bedenimde  
Bak aylar geçiyor, eylül hüzne bile fırsat vermedi  
Ekim çatmış kaşları ayazı andıran bir gelişle öfkesini kusuyor toprağa.  
Gökyüzü maviliği bahara bırakmış kapkara bir beden  
Ha yağdı ha yağacak  
Bir yandan Sararan ağaçlar kedere gömülen göçler  
Kefene hasret bir mevsimin düşünde saklı renkler  
Ve Yitiriyor çaresizliğini umudun peşinden koşan dertler

Dedim ya  
Biraz kırgın  
biraz kızgın  
Birazda sensiz bir kışın üşümesi var bedenimde

Süleyman Akgül 2

## **Zamanla kül olur**

Gecelerime gelme artık  
Bundan sonrası acı bir hatıradır  
Bir ölümdür kış ortasında

Bak umudun rengini yitiriyorum  
gün batımıyla beraber  
Hiç oluyorum hiçliğin derin boşluğunda  
Suskunluklar kanat çırpıyor başucumda.  
Sana rağmen ...

Zamanla kül olur biliyorum  
Bir rüzgar göklere doğru uçar  
Asit olur, yağmur olur sokağında  
Ve yok olur ayaklar altında...

Süleyman Akgül 2

## Zindan

Bir dağ yükü var omuzlarımda  
Zamanla hafiflediğini hissediyorum  
Belkide alışıyordum belkide  
yaşadıklarımın  
derin acısı hafifletiyor herşeyi  
Kül olana kadar yanan yüreğimin ardından kalan  
sadece hissizlik  
Bir rüzgarın üflemisi kadar basittir toza toprağa karışmak  
Bir yağmur damlasının hoyratlığı kaldırım dibine sürükler küçük su birikintisiyle.  
Herşey bu kadar basit  
Ne bekliyorsun ki beklemek meyveyi olgunlaştırır  
Insanı kül eder, toz eder duman eder.  
Giden gidiyor , kalan sadece bekliyor  
Giden gittiği yerde çiçek açıyor bahar oluyor güneş oluyor.  
Kalan karanlığın bedeninde ve çamurlaşan derinliklerde kaybolup gidiyor.  
Anladım ki herşey içten içe bir hiç  
anlamdım ki  
Yaşananlar zindanın ta kendisi.

Süleyman Akgül 2